

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudkyně Pavly Klusáčkové a soudce Vadima Hlavatého ve věci

žalobce: **AGRO MARTINICE s.r.o.**, IČO: 24297194
se sídlem Březnice, Martinice 1
zastoupený advokátem Mgr. Jiřím Kokešem
se sídlem Příbram, Masarykova 153

proti

žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**
se sídlem Praha 1, Těšnov 65/17

o žalobě proti rozhodnutí ministra zemědělství ze dne 22. 6. 2023, č. j. MZE-38018/2023-11181,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým ministr zemědělství zamítl jeho rozklad a potvrdil rozhodnutí

Shoda s prvopisem potvrzuje M. S.

(K.ř. č. 1 – rozsudek)

žalovaného ze dne 11. 4. 2023, č. j. MZE-8167/2023-14113. Uvedeným rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobce o obnovu sporného řízení ve věci sporu z Dohody o poskytnutí dotace z Programu rozvoje venkova 2014-2020, reg. č. 17/004/0642a/120/000356/001, ukončeného rozhodnutím žalovaného ze dne 15. 7. 2020, č. j. 36679/2020-MZE-14113.

II. Obsah žaloby

2. V podané žalobě žalobce namítal, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy. Tvrdil, že ve své žádosti o obnovu sporného řízení uvedl nové skutečnosti, které jsou mu ku prospěchu a odůvodňují jiné řešení otázek. Doplnil, že nemůže použít jiné než ty samé argumenty, které používá celou dobu, kdy skutkový stav se za celou dobu nezměnil, a to jak u administrace dotace, tak u realizace samotného projektu. Namítal, že skutkový stav je vadně posuzován, kdy kooperace dvou subjektů ve formě napojení se na síť atd. je nesprávně posuzována jako funkční propojenost. Žalobce byl přesvědčen, že Státní zemědělský intervenční fond (dále jen „SZIF“) v rámci kontroly splnění dotačních podmínek hledal záminky, případně účelové výklady stejných skutečností (propojenost versus kooperace) s cílem dotaci neposkytnout, namísto aby provedl kontrolu splněných podmínek dle podepsané smlouvy. Tento postup je však nepřípustný. Současně je dle žalobce podstatou špatného posuzování skutečnost, že se žalovaný, SZIF a ani správní soudy nezabývali tím, zda je Agropenzion Martinice (dále jen „penzion“) samostatným funkčním celkem s kapacitou do 40 lůžek, kdy tyto orgány jen přistoupily na argumentaci SZIF, který nezakázanou kooperaci účelově a nesprávně prezentoval jako propojenost. Tvrdil, že o žádnou propojenost nejde, kdy jde jen o nezakázanou spolupráci, outsourcing za úplatu, který je běžný, v souladu s pravidly dotace, a ta byla zřejmá ze samotné žádosti.
3. Následně žalobce v podané žalobě obsáhle rozporoval závěr správních orgánů, že vybudovaný penzion nesplňuje podmínku samostatného funkčního celku. Předně akcentoval, že stavba penzionu byla řádně povolena, zkolaudována a stavbě bylo přiděleno číslo popisné. Žalobce nerozporoval skutková zjištění, že vodovod a teplovod penzionu jsou funkčně propojeny s Equitana hotel resort (dále jen „hotel“), nýbrž vysvětloval důvody, proč tomu tak je. Žalobce pak vždy zdůraznil, že veškeré skutečnosti byly od počátku uvedeny v žádosti o dotaci a nic se nezměnilo. Žalobce rovněž napadal argumentaci žalovaného o absenci oplocení a směrovek, propagace penzionu a neexistence samostatné recepce a restaurace.
4. Žalobce rovněž namítal porušení zásady legitimního očekávání. Jestliže totiž SZIF a žalovaný argumentují, že není pochyb o tom, že na dotaci žalobce nemá nárok, pak si žalobce neuměl vysvětlit, jak je možné, že od dubna 2017 do ledna 2019 byl ze strany SZIF uváděn v omyl, že žádost je plně v souladu s pravidly dotace. Žalobce postupoval v souladu s tím, co mu bylo ze strany SZIF odsouhlasováno. Žalobci následně jednáním žalovaného vznikla zásadní škoda, neboť v případě, kdy by nedošlo k podpisu dohody o poskytnutí dotace, žalobce by do celého projektu neinvestoval. Tímto postupem byl rovněž porušen článek 11 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Žalobce měl za to, že dřívějším postupem SZIF a žalovaného se ve smyslu rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 7 Afs 45/2007-251 vytvořila správní praxe, která se tak stala pro administrátora žádosti závaznou. K tomu žalobce poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 3. 2021, č. j. 1 Afs 289/2019-41.
5. Uzavřel, že vzhledem k tomu, že vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti, z nichž jednoznačně plyne, že ze strany žalovaného a SZIF provedené důkazy se ukázaly být

Shoda s prvopisem potvrzuje M. S.

nepravdivými a je zde důvod pro zcela opačné rozhodnutí ve věci, jsou dle žalobce splněny podmínky pro obnovu předmětného řízení.

III. Vyjádření žalovaného k podané žalobě

6. Ve vyjádření k podané žalobě žalovaný navrhl, aby soud žalobu pro nedůvodnost zamítl.
7. Žalovaný předně zdůraznil, že jeho postup ve sporném řízení byl již soudy přezkoumán se závěrem, že žalovaný postupoval v souladu s právním řádem (blíže viz rozsudek Městského soudu v Praze 20. 4. 2021, č. j. 11 A 88/2020–42, a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 2. 2023, č. j. 10 Afs 164/2021-31). V této věci žalobce podal též ústavní stížnost, jež byla usnesením Ústavního soudu ze dne 30. 5. 2023, sp. zn. I. ÚS 955/23, odmítnuta.
8. Dále uvedl, že důvodem pro povolení obnovy řízení nemůže být žalobcem tvrzené nesprávné právní posouzení, ale pouze nové skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí, které mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, která byla předmětem rozhodování. Žádné nové skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí žalobce v rámci své žádosti o obnovu řízení nepředložil. V rámci rozhodování o případném povolení obnovy řízení se není možné zabývat hypotetickými úvahami žalobce, které navíc uplatnil až v nynější žalobě. V rámci původního řízení bylo bez jakýchkoliv pochybností prokázáno funkční napojení na hotel, které znamená nesplnění podmínek dotace.
9. Žalovaný měl za to, že závěr, že celý areál je provozován jako jeden celek, se jeví jako logické vyhodnocení veškerých zjištěných skutečností. Areál je koncipován jako jeden objekt se stejným funkčním využitím a také byl takto podle provedeného zjištění prezentován. Žalovaný měl za to, že bylo dostatečně prokázáno porušení pravidel dotace. Žalovaný pravidly nezakazuje zbudovat projekt v blízkosti jiného ubytovacího zařízení, ale vždy se musí jednat o samostatný funkční celek. V tomto případě žalobce využívá technickou infrastrukturu areálu hotelu a v době kontroly, kdy již více než půl roku měl být projekt plně zrealizován, využíval pouze internetové stránky tohoto resortu.

IV. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

10. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
11. Při ústním jednání konaném dne 12. 2. 2024 setrvali účastníci řízení na svých stanoviscích. Soud neprovedl důkaz navržený žalobcem, neboť předložené 3 listiny (listina znázorňující rozmístění jednotlivých projektů, na které byly žalobci poskytnuty dotace, 2 letecké snímky Martinic) směřovaly mimo předmět soudního řízení, šly do věci samé. Soud je však oprávněn zabývat se toliko otázkou zda byly nebo nebyly splněny podmínky pro obnovu řízení.
12. Soud vyšel z následně uvedené právní úpravy:
 - Podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.

- Podle § 100 odst. 2 správního řádu účastník může podat žádost o obnovu řízení u kteréhokoliv správního orgánu, který ve věci rozhodoval, a to do 3 měsíců ode dne, kdy se o důvodu obnovy řízení dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne právní moci rozhodnutí. Obnova řízení se nemůže domáhat ten, kdo mohl důvod obnovy uplatnit v odvolacím řízení. O obnově řízení rozhoduje správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni.

13. Soud neshledal žalobu důvodnou.
14. Soud předně považuje za důležité zdůraznit, že se žalobce podanou žalobou domáhal přezkoumání rozhodnutí, které bylo vydáno ve věci jeho žádosti o obnovu řízení. Podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu je obnova řízení přípustná, pokud vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování. Podle § 100 odst. 2 správního řádu účastník může podat žádost o obnovu řízení, a to do 3 měsíců ode dne, kdy se o důvodu obnovy řízení dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne právní moci rozhodnutí. Z výše uvedeného vyplývá, že základní podmínkou obnovy řízení ve smyslu § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu je existence skutečností, které, byť existovaly v době původního řízení, nemohly být z objektivních důvodů v tomto řízení uplatněny. Tyto skutečnosti pak musí odůvodňovat jiné řešení rozhodné otázky. Zároveň při podání žádosti musí být zachována lhůta podle § 100 odst. 2 správního řádu.
15. Žalobce v podané žalobě (stejně jako v podané žádosti o obnovu řízení a rozkladu) poukazoval toliko na skutečnosti, které již uvedl v žalobě podané u zdejšího soudu dne 18. 8. 2020 pod sp. zn. 11 A 88/2020. Touto žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného, kterým byl zamítnut jeho návrh na vydání rozhodnutí, že „*U žádosti a projektu Agropenzion Martinice, reg. č. 17/004/0642a/120/00356 nebylo prokázáno porušení Pravidel PRV. Sankce C se ruší a věc se vrací zpět do administrace.*“. Ostatně žaloba v projednávané věci je v podstatné části doslovně převzata z žaloby sp. zn. 11 A 88/2020. Žalobce pak v žalobě nikterak nerozporuje závěry správních orgánů, na kterých je napadené rozhodnutí založeno, a to že žalobci musely být skutečnosti známy nejpozději při formulaci žaloby vedené pod sp. zn. 11 A 88/2020, a že se tedy nejedná o neznámé skutečnosti a důkazy, které by nebylo možno uplatnit v původním řízení. Žalobce naopak výslovně uvádí, „*že nemůže používat jiné než ty samé argumenty, které používá celou dobu, kdy skutkový stav se za celou dobu nezměnil, kdy skutkový stav je po celou dobu stejný, a to jak u administrace dotace, tak realizace samotného projektu.*“. Za uvedeného stavu věci, kdy žalobce nerozporuje důvody vydání napadeného rozhodnutí a kdy odkazuje na již jím uplatněné a soudem jednou vypořádané argumenty, nezbyvá soudu než konstatovat, že žalobcem vznesené námitky jsou zcela mimoběžné. Jedná se o námitky, které žádným způsobem nemohou zvrátit závěr správních orgánů, že v projednávaném případě nejsou splněny podmínky obnovy řízení podle § 100 správního řádu. Po věcné stránce pak byly argumenty žalobce vypořádány v rozsudku ze dne 20. 4. 2021, č. j. 11 A 88/200-42, a v navazujícím rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 2. 2023, č. j. 10 Afs 164/2021-31. Samotný nesouhlas žalobce s posouzením správních soudů v předchozích řízeních nemůže založit důvod obnovy řízení podle § 100 správního řádu. V řízení o povolení obnovy se totiž zákonnost a správnost původního rozhodnutí nepřezkoumává. Pravomocným rozhodnutím vydaným ve sporném

řízení, stejně jako pravomocnými rozsudky soudu, jsou správní orgány vázány (viz § 73 odst. 2 věta první správního řádu, § 54 odst. 6 s. ř. s.).

16. Pro jednoznačnost soud uvádí, že výše uvedený závěr se vztahuje nejenom k tvrzením žalobce, kterými rozporoval závěr správních orgánů, že se v daném případě nemá jednat o založení nové provozovny, ale i k námitce legitimního očekávání. Rovněž tato námitka nikterak nezpochybňuje závěr o nesplnění podmínek obnovy řízení a navíc byla řádně vypořádána Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 6. 2. 2023, č. j. 10 Afs 164/2021-31, a Ústavním soudem v usnesení ze dne 30. 5. 2023, sp. zn. I. ÚS 955/23.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

17. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
18. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 12. února 2024

Milan Tauber v.r.
předseda senátu

Shoda s prvopisem potvrzuje M. S.

Shoda s prvopisem potrzuje M. S.